Розпившись по шинках, мужва-злодії
Вночі дом божий, церкву, обікрали.
Тверезі соцькі й старшини сільськії
Отамана злодійського піймали.

Піп злодіяку зве до мирового,
До нашого мирського трибуналу,
І мировий, як слід, харциза злого
Готов за певну осудити кару.

Но, бувши у законі "оглашенним "
(Сі мирові на те вже й породились),
Рече судящимся, як людям темним:
"А може б, ви, панове, помирились? "

"Що ж? я готов! — озветься злодіяка;
А піп: "Із злодієм мені миритись?! "
Суддя насупивсь: "Що се за бурлака?
Не хоче з меншим братом поділитись! "